

“Ye Are My Friends”

By Elder David L. Buckner
Of the Seventy

“Các Người Là Bạn Của Ta”

Bài của Anh Cả David L. Buckner
Thuộc Nhóm Túc Số Thấy Bảy Mười

October 2024 general conference

The Savior’s declaration “ye are my friends” is a clarion call to build higher and holier relationships among all of God’s children.

In a world filled with contention and division, where civil discourse has been replaced with judgment and scorn, and friendships are defined by -isms and -ities, I have come to know that there is a clear, simple, and divine example we can look to for unity, love, and belonging. That example is Jesus Christ. I testify that He is the great unifier.

We Are His Friends

In December of 1832, as “appearances of troubles among the nations” were becoming “more visible” than at any time since the organization of the Church, Latter-day Saint leaders in Kirtland, Ohio, gathered for a conference. They prayed “separately and vocally to the Lord to reveal his will unto [them].” In acknowledgement of the prayers of these faithful members during times of intense trouble, the Lord comforted them, addressing the Saints three times with two powerful words: “my friends.”

Jesus Christ has long called His faithful followers His friends. Fourteen times in the Doctrine and Covenants, the Savior uses the term friend to define a sacred and cherished relationship. I am not talking about the word friend as the world defines it—subject to social media followers or “likes.” It cannot be captured in a

Lời tuyên phán của Đấng Cứu Rỗi, “các người là bạn của ta,” chính là một lời kêu gọi hùng hồn để xây dựng những mối quan hệ cao đẹp và thánh thiện hơn giữa tất cả con cái của Thượng Đế.

Trong một thế giới đầy rẫy sự tranh chấp và chia rẽ, nơi mà những cuộc đối thoại lịch thiệp đã bị thay thế bằng sự phán xét và khinh miệt, và tình bạn được định nghĩa bằng chủ nghĩa và quan điểm, tôi đã biết được rằng có một tấm gương rõ ràng, đơn giản và thiêng liêng mà chúng ta có thể trông cậy vào để có được sự đoàn kết, tình yêu thương và sự thuộc vào. Tấm gương đó chính là Chúa Giê Su Kỵ Tô. Tôi làm chứng rằng Ngài là Đấng Hiệp Nhất vĩ đại.

Chúng Ta Là Bạn Hữu Của Ngài

Vào tháng Mười Hai năm 1832, khi “sự xuất hiện của những rắc rối ở giữa các dân tộc” đang trở nên “rõ rệt” hơn bất kỳ thời điểm nào kể từ khi Giáo Hội được thành lập, các vị lãnh đạo Thánh Hữu Ngày Sau ở Kirtland, Ohio, đã tụ họp lại để dự đại hội. Họ cầu nguyện “riêng cá nhân và thành tiếng với Chúa để Ngài mặc khải ý muốn của Ngài cho [họ].” Khi ghi nhận những lời cầu nguyện của các tín hữu trung tín này trong thời điểm khó khăn cùng cực, Chúa đã an ủi họ, ngỏ lời với Các Thánh Hữu ba lần bằng năm từ mạnh mẽ: “những người bạn của ta.”

Chúa Giê Su Kỵ Tô từ lâu đã gọi những môn đồ trung tín của Ngài là bạn. Mười bốn lần trong sách Giáo Lý và Giao Ước, Đấng Cứu Rỗi sử dụng từ bạn để định nghĩa một mối quan hệ thiêng liêng và đầy trân quý. Tôi không nói về từ bạn theo định nghĩa của thế gian—tùy thuộc vào số người theo dõi trên mạng truyền thông

hashtag or a number on Instagram or X.

Admittedly, as a teenager, I remember dreaded conversations when I heard those painful words “Hey, can we just be friends?” or “Let’s just stay in the friend zone.” Nowhere in holy writ do we hear Him say, “Ye are just my friends.” Rather, He taught that “greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.” And “ye are they whom my Father hath given me; ye are my friends.”

The sentiment is clear: the Savior numbers each of us and watches over us. This watchcare is not trivial or insignificant. Rather, it is exalting, elevating, and eternal. I see the Savior’s declaration “ye are my friends” as a clarion call to build higher and holier relationships among all of God’s children “that we may be one.” We do this as we come together seeking both opportunities to unite and a sense of belonging for all.

We Are One in Him

The Savior beautifully demonstrated this in His call to “come, follow me.” He drew upon the gifts and individual attributes of a diverse group of followers to call His Apostles. He called fishermen, zealots, brothers known for their thunderous personalities, and even a tax collector. Their belief in the Savior and desire to draw unto Him united them. They looked to Him, saw God through Him, and “straightway left their nets, and followed Him.”

I too have seen how building higher and holier relationships brings us together as one. My wife, Jennifer, and I were blessed to raise our five children in New York City. There in that busy metropolis, we formed precious and sacred relationships with neighbors, school friends, business associates, faith leaders, and fellow Saints.

In May of 2020, just as the world was grappling with the spread of a global pandemic,

xã hội hoặc “lượt thích.” Từ “bạn” đó không thể lưu lại trên hashtag hoặc bằng con số cụ thể trên Instagram hay mạng xã hội X.

Phải thừa nhận rằng, khi còn là một thiếu niên, tôi nhớ những cuộc trò chuyện đáng sợ khi tôi nghe những lời đau đớn như “Này, chúng ta chỉ có thể làm bạn với nhau thôi nhé!” hoặc là “Chúng ta hãy dừng lại ở mức tình bạn thôi.” Không có chỗ nào trong thánh thư chúng ta nghe Ngài nói rằng: “Các người chỉ là bạn của ta mà thôi.” Thay vào đó, Ngài đã dạy rằng: “Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình.” Và “các người là những người mà Cha ta đã ban cho ta; các người là bạn của ta.”

Ngụ ý ở đây rất rõ ràng: Đấng Cứu Rỗi đếm từng người chúng ta và trông chừng chúng ta. Việc trông chừng này không phải là tầm thường mà cũng không vô nghĩa. Thay vào đó, nó mang tính tôn cao, gây dựng và vĩnh cửu. Tôi xem lời tuyên phán của Đấng Cứu Rỗi, “các người là bạn của ta,” như một lời kêu gọi hùng hồn hãy xây dựng những mối quan hệ cao đẹp và thánh thiện hơn giữa tất cả con cái của Thượng Đế “để chúng ta trở thành một.” Chúng ta làm điều này khi cùng nhau tìm kiếm cả cơ hội đoàn kết lẫn cảm giác thuộc về cho tất cả mọi người.

Chúng Ta Hiệp Nhất trong Ngài

Đấng Cứu Rỗi đã chứng minh điều này một cách tuyệt vời trong lời kêu gọi của Ngài: “hãy đến mà theo ta.” Dựa vào những ân tứ và thuộc tính cá nhân, Ngài đã kêu gọi các Sứ Đồ trong số các tín đồ đến từ mọi tầng lớp khác nhau. Ngài đã kêu gọi những người đánh cá, những kẻ cuồng tín, hai anh em nổi tiếng với tính cách hung hăng, và thậm chí là cả người thu thuế. Niềm tin của họ nơi Đấng Cứu Rỗi và mong muốn được đến gần Ngài đã hiệp nhất họ lại với nhau. Họ tìm đến Ngài, nhận thấy được ảnh hưởng của Thượng Đế qua Ngài, và “liền bỏ lưới mà theo Ngài.”

Tôi cũng thấy việc xây dựng những mối quan hệ cao đẹp và thánh thiện hơn sẽ đưa chúng ta lại gần nhau hơn. Vợ tôi, Jennifer, và tôi đã được nhiều ơn phước khi có thể nuôi dạy năm đứa con ở Thành Phố New York. Ở thành phố bận rộn đó, chúng tôi đã hình thành những mối quan hệ quý báu và thiêng liêng với hàng xóm, bạn học, cộng sự kinh doanh, các vị lãnh đạo tôn giáo và các Thánh Hữu khác.

Vào tháng Năm năm 2020, khi thế giới đang vật lộn với sự lây lan của đại dịch toàn cầu, các

members of the New York City Commission of Religious Leaders met virtually in an abruptly called meeting. There was no agenda. No special guests. Just a request to come together and discuss the challenges we were all facing as faith leaders. The Centers for Disease Control had just reported that our city was the epicenter of the COVID-19 pandemic in the United States. This meant no more gathering. No more coming together.

For these religious leaders, removing the personal ministry, the congregational gathering, and the weekly worship was a devastating blow. Our small group—which included a cardinal, reverend, rabbi, imam, pastor, monsignor, and an elder—listened to, consoled, and supported one another. Instead of focusing on our differences, we saw what we had in common. We spoke of possibilities and then probabilities. We rallied and responded to questions about faith and the future. And then we prayed. Oh, how we prayed.

In a richly diverse city filled with complexity and colliding cultures, we saw our differences dissipate as we came together as friends with one voice, one purpose, and one prayer.

No longer were we looking across the table at each other but heavenward with each other. We left each subsequent meeting more united and ready to pick up our “shovels” and go to work. The collaboration that resulted and the service rendered to thousands of New Yorkers taught me that in a world calling for division, distance, and disengagement, there is always much more that unites us than divides us. The Savior pled, “Be one; and if ye are not one ye are not mine.”

Brothers and sisters, we must stop looking for reasons to divide and instead seek opportunities to “be one.” He has blessed us with unique gifts and attributes that invite learning from one another and personal growth. I often told my university students that if I do what you do and you do what I do, we don’t need each other. But because you don’t do what I do and I don’t do

thành viên của Ủy Ban Lãnh Đạo Tôn Giáo Thành Phố New York đã họp trực tuyến trong một cuộc họp được triệu tập đột xuất. Không có lịch trình định sẵn. Không có khách mời đặc biệt nào. Chỉ là một yêu cầu để mọi người cùng nhau thảo luận về những thách thức mà tất cả chúng tôi đang phải đối mặt với tư cách là những nhà lãnh đạo tôn giáo. Trung Tâm Kiểm Soát Dịch Bệnh lúc ấy vừa báo cáo rằng thành phố của chúng tôi là tâm dịch của đại dịch COVID-19 tại Hoa Kỳ. Điều này có nghĩa là không còn tụ họp nữa. Không còn đến với nhau nữa.

Đối với những nhà lãnh đạo tôn giáo này, việc bãi bỏ giáo vụ cá nhân, buổi họp của giáo đoàn và ngày thờ phượng hằng tuần là một sự mất mát to lớn. Nhóm nhỏ của chúng tôi—bao gồm một hồng y, một đức cha, một giáo sĩ Do Thái, một giáo sĩ Hồi Giáo, một giáo sĩ Tin Lành, một mục sư và một anh cả—đã lắng nghe, an ủi và tương trợ lẫn nhau. Thay vì tập trung vào những khác biệt của mình, chúng tôi đã nhận ra những điểm chung. Chúng tôi đã nói về những khả năng và sau đó là những điều có thể xảy ra. Chúng tôi đã tập hợp lại và trả lời các câu hỏi về đức tin và tương lai. Và rồi chúng tôi cầu nguyện. Ôi, chúng tôi đã cầu nguyện rất nhiệt thành.

Trong một thành phố đa sắc màu vô cùng phức tạp và có nhiều xung đột giữa các nền văn hóa, chúng tôi thấy những khác biệt của mình tan biến khi chúng tôi đến với nhau như những người bạn có chung một tiếng nói, một mục đích và một lời cầu nguyện.

Chúng tôi không còn nhìn nhau qua bàn họp hội nghị nữa mà cùng nhau hướng lên thiên thượng. Sau mỗi phiên họp, chúng tôi trở nên đoàn kết hơn và sẵn sàng cầm lấy “cuộc xẻng” của mình để bắt tay vào làm việc. Sự hợp tác và sự phục vụ dành cho hàng nghìn người dân New York đã dạy tôi rằng trong một thế giới đòi hỏi sự chia rẽ, xa cách và tách biệt, luôn có nhiều thứ hiệp nhất chúng ta hơn là chia rẽ chúng ta. Đấng Cứu Rỗi đã phán: “Hãy hiệp làm một; và nếu các ngươi không hiệp làm một thì các ngươi không phải là của ta.”

Anh chị em thân mến, chúng ta phải ngừng tìm kiếm lý do để chia rẽ, và thay vào đó hãy tìm kiếm cơ hội để “hiệp làm một.” Ngài đã ban cho chúng ta những ân tứ và thuộc tính đặc biệt để mời gọi chúng ta học hỏi lẫn nhau và phát triển bản thân. Tôi thường nói với các sinh viên đại học của mình rằng nếu tôi làm được điều mà các bạn có thể, và ngược lại các bạn làm được

what you do, we do need each other. And that need brings us together. To divide and conquer is the adversary's plan to destroy friendships, families, and faith. It is the Savior who unites.

We Belong to Him

One of the promised blessings of “becoming one” is a powerful sense of belonging. Elder Quentin L. Cook taught that “the essence of truly belonging is to be one with Christ.”

On a recent visit with my family to the West African country of Ghana, I was enamored with a local custom. Upon arriving at a church or home, we were greeted with the words “you are welcome.” When food was served, our host would announce, “You are invited.” These simple greetings were extended with purpose and intentionality. You are welcome. You are invited.

We place similar sacred declarations on our meetinghouse doors. But the sign Visitors Welcome is not enough. Do we warmly welcome all who come through the doors? Brothers and sisters, it is not enough to just sit in the pews. We must heed the Savior's call to build higher and holier relationships with all of God's children. We must live our faith! My father often reminded me that simply sitting in a pew on Sunday doesn't make you a good Christian any more than sleeping in a garage makes you a car.

We must live our life so that the world does not see us but sees Him through us. This does not take place only on Sundays. It takes place at the grocery store, the gas pump, the school meeting, the neighborhood gathering—all places where baptized and unbaptized members of our family work and live.

I worship on Sunday as a reminder that we need each other and together we need Him. Our unique gifts and talents that differentiate us in a secular world unite us in a sacred space. The Savior has called upon us to help one another,

điều mà tôi có thể, thì chúng ta sẽ không cần đến nhau nữa. Nhưng vì bạn không làm được như tôi, và tôi cũng không làm được như bạn, nên chúng ta mới cần đến nhau. Và nhu cầu đó mang chúng ta lại với nhau. Chia để trị là kế hoạch của kẻ nghịch thù nhằm phá hủy tình bạn, gia đình và đức tin. Chính Đấng Cứu Rỗi là Đấng Hiệp Nhất.

Chúng Ta Thuộc Về Ngài

Một trong những phước lành được hứa của việc “hiệp làm một” chính là cảm giác mạnh mẽ của sự thuộc về. Anh Cả Quentin L. Cook đã dạy rằng “cốt lõi của việc thực sự thuộc về là được hiệp một với Đấng Ky Tô.”

Gần đây, tôi cùng gia đình đến thăm Ghana, một quốc gia ở Tây Phi, tôi đã rất thích một phong tục địa phương ở đó. Khi đến nhà thờ hoặc nhà riêng, chúng tôi được chào đón bằng câu “mời anh chị vào.” Khi thức ăn được phục vụ, chủ nhà sẽ thông báo “mời anh chị dùng bữa.” Những lời mời đơn giản này được đưa ra với mục đích và có chủ ý. Anh chị em được chào đón. Anh chị em được mời gọi.

Chúng ta đặt những lời tuyên bố thiêng liêng tương tự trên cánh cửa nhà hội của chúng ta. Nhưng biển hiệu Chào Đón Khách Tham Quan là chưa đủ. Liệu chúng ta có nồng nhiệt chào đón tất cả những người bước qua cánh cửa đó không? Các anh chị em thân mến, việc chỉ ngồi trên dây ghế nhà thờ thôi là chưa đủ. Chúng ta phải nghe theo lời kêu gọi của Đấng Cứu Rỗi để xây dựng mối quan hệ cao đẹp và thánh thiện hơn với tất cả con cái của Thượng Đế. Chúng ta phải sống với đức tin của mình! Cha tôi thường nhắc nhở tôi rằng việc chỉ ngồi trên dây ghế nhà thờ vào ngày Chủ Nhật không khiến tôi trở thành một Ky Tô hữu hiển lành, cũng giống như ngủ trong ga-ra không khiến tôi trở thành một chiếc ô tô.

Chúng ta phải sống cuộc đời của mình sao cho thế gian không nhìn thấy chúng ta mà nhìn thấy Ngài qua chúng ta. Điều này không chỉ diễn ra vào ngày Chủ Nhật. Nó diễn ra tại cửa hàng tạp hóa, trạm xăng, buổi họp phụ huynh, buổi họp khu phố—tất cả những nơi mà các con cái của Ngài, những người đã và chưa chịu phép báp têm đang làm việc và sinh sống.

Tôi thờ phượng vào ngày Chủ Nhật như một lời nhắc nhở rằng chúng ta cần có nhau và chúng ta cần Ngài. Những ân tứ và tài năng độc đáo của chúng ta tạo nên sự khác biệt giữa chúng ta trong thế giới thế tục, và đoàn kết chúng ta

lift one another, and edify each other. This is what He did when He healed the woman with an issue of blood, cleansed the leper who pled for His mercy, counseled the young prince who asked what more he could do, loved Nicodemus, who knew but faltered in his faith, and sat with the woman at the well, who did not fit the custom of the day but to whom He declared His messianic mission. This to me is church—a place of gathering and recovery, repair and refocus. As President Russell M. Nelson has taught: “The gospel net is the largest net in the world. God has invited all to come unto Him. ... There is room for everyone.”

Some may have had experiences that make you feel you do not belong. The Savior’s message to you and me is the same: “Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.” The gospel of Jesus Christ is the perfect place for us. Coming to church offers the hope of better days, the promise that you are not alone, and a family who needs us as much as we need them. Elder D. Todd Christofferson affirms that “being one with the Father, Son, and Holy Spirit is without doubt the ultimate in belonging.” To any who have stepped away and are seeking a chance to return, I offer an eternal truth and invitation: You belong. Come back. It is time.

In a contentious and divided world, I testify that the Savior Jesus Christ is the great unifier. May I invite each of us to be worthy of the Savior’s invitation to “be one” and to boldly declare, as He did, “Ye are my friends.” In the sacred name of Jesus Christ, amen.

trong một không gian thiêng liêng. Đấng Cứu Rỗi đã kêu gọi chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, nâng đỡ lẫn nhau, và gây dựng lẫn nhau. Đây là những gì Ngài đã làm khi Ngài chữa lành người đàn bà bị bệnh mất huyết, làm sạch người mắc bệnh phong khi ông đến để cầu xin lòng thương xót của Ngài, khuyên bảo vị hoàng tử trẻ tuổi đã thất vọng rằng vị ấy có thể làm gì tốt hơn, yêu thương Ni Cô Đem, là người biết nhưng lại dao động trong đức tin, và ngồi cùng với người đàn bà bên giếng nước, là người không phù hợp với tục lệ thời đó, nhưng Ngài đã rao giảng cho bà biết về sứ mệnh làm Đấng Mê Si của Ngài. Với tôi, đây chính là nhà thờ—nơi quy tụ và phục hồi, chữa lành và tái tập trung. Như Chủ Tịch Russell M. Nelson đã dạy: “Mạng lưới phúc âm là mạng lưới lớn nhất trên thế gian. Thượng Đế đã mời gọi tất cả mọi người đến cùng Ngài. ... Có đủ chỗ cho mọi người.”

Một vài anh chị em có thể đã có những trải nghiệm khiến mình cảm thấy không thuộc về nơi này. Sứ điệp của Đấng Cứu Rỗi dành cho anh chị em và tôi là như nhau: “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.” Phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô là nơi hoàn hảo dành cho chúng ta. Việc đi đến nhà thờ mang lại hy vọng về những ngày tươi sáng hơn, lời hứa rằng anh chị em không đơn độc, và gia đình cần chúng ta cũng nhiều như chúng ta cần họ. Anh Cả D. Todd Christofferson khẳng định rằng “chắc chắn là việc hiệp một với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh là điều tối thượng trong sự thuộc vào.” Đối với bất kỳ ai đã rời xa và đang tìm kiếm một cơ hội quay trở lại, tôi xin gửi đến một lẽ thật và lời mời vĩnh cửu: anh chị em thuộc về nơi đây. Hãy quay trở lại. Đã đến lúc rồi.

Trong một thế giới đầy tranh chấp và chia rẽ, tôi làm chứng rằng Đấng Cứu Rỗi Chúa Giê Su Ky Tô là Đấng Hiệp Nhất vĩ đại. Tôi xin mời mỗi người chúng ta hãy xứng đáng với lời mời gọi của Đấng Cứu Rỗi để “hiệp làm một” và mạnh dạn tuyên bố, như Ngài đã nói, “Các ngươi là bạn của ta.” Trong thánh danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.